

NoMad

Muukalaisen tarina

Sini Sysimetsä

NoMad

Muukalaisen tarina

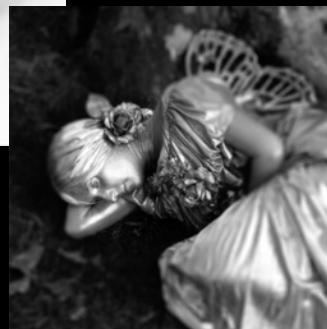
TEKSTIT
Sini Sysimetsä

VALOKUVAT
Reissukuvat – Sini Sysimetsä
Osa omakuvista on räpsästy ajastimella. Muissa
otoksissa avustajina ovat toimineet (pyynnöstä)
satunnaiset ohikulkijat sekä ystävät.

TAIDE
Lyijykynäpotretti – Ville-Veikko Hirvelä
Ornamentit and alkukirjaimet – Sini Sysimetsä

© 2022 Sini Sysimetsä
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-80-4982-1

Arvaapa mitä syntyy, kun astuu luontoon liian syvälle eikä ole raameja, mihin palata.

Absurdi tositarina peilaa villin ja veikeän kulkurisielun noitamaista liittoa ja tasapainottelua näkyvän ja näkymättömän välimaastossa 17 vuoden ajan, vakiovarustuksenaan puukengät, lampaantalja, nahkareppu sekä ripaus huumoria ja seikkailumieltä.

Asketiaa ja itsekuriakin harrastavana absolutistina minulla ei ollut pienintäkään aavistusta siitä kohtalokkaasta mullistuksesta, joka minua oli vastassa mystisellä Kuuvuorella Turussa.

Retkivarustuksestani puuttuvat kokonaan telttä, keittimet, sytytinnesteet, säilykkeet, sadeasut, takit, housut sekä modernit retkipatjat, makuupussin päälliset, puhelimet, vaellussauvat, matkaoppaat, kartat, kompassit, taskulamput ja otsalamput, laturit, puukot, korvalappustereot, kellot, pankkikortit, dödöt, aurinkorasvat, hyönteismyrkyt, vaatteiden kylästäesuikheet, vessapaperit ja nenäliinat, haisevat pyyhkeet, kattilan kahvat ja kannet, tiskivehkeet, purkit ja turhat putelit...

Vakiovarustukseeni kuuluu pajukori ja nahkareppu. Tästä huolimatta kantamukseni ovat epäilemättä kevyemmät kuin monen muun reppureissaajan. Tästä (ja kenties muustakin) syystä pidän itseäni kevytretkeilijänä.

Jos ihmettelet, miksi en käytä moderneja kevyttuotteita, niin vastaus on yksinkertainen. Ne ovat epämukavia ja epäkäytännöllisiä. Inhoan kosteita suljettuja telttoja ja niissä haisevia märkiä sukkia. Inhoan rinkkoja, sillä ne ovat kooltaan epäkäytännöllisen jättimäisiä ja rumia eivätkä pysy pystyssä. Inhoan sadevaatteita ja muoveja, sillä ei ole ikävämpää kuin uida omissa ihon eritteissä. Inhoan myös kaikkia myynnissä olevia vaelluskenkiä. Niissä ovat jalat aina märät, joko hiestä tai vedestä. Vaellussandaalit puolestaan eivät kestä. Ne venyvät ja siten nyrjäyttävät pikkuvarpaat. Tästäkin on kokemusta.

Aito mustalaisprinsessa ompelee tietenkin myös vaatteensa itse ja käsin, perinteisin menetelmin!

Laavun virkaa itselläni ajaa pöytäliinasta tuunattu puuvillapohjainen vahakangas. Makuupussin päällisen virkaa toimittaa ompeleman näppärä puuvillahameesta levittynä lämmin kaksikerroksinen peitto. Kovan retkipatjan korvaa höyhenenkevyt ja pehmoinen vaahtomuovipatja tai villapeitto. Lampaantalja ajaa takin ja tyynynkin virkaa. Vaihtovaatteet toimivat yöasuna. Andorrasta ostamani vankka sateenvarjo ajaa myös vaellussauvan virkaa. Kevyt huopahattu korvaa aurinkorasvat. Pyyhkeet korvaa puuvillahame tai kevyt ja helposti kuivuva puuvillaharso. Ruokailuvälineeksi riittää lusikka. Tiskivehkeet korvaa multainen juuripaakku, rasvat lähtevät tuhalla. Elannon viime kädessä takaavat korutyöt kulkevat näppärästi kahdessa pikkuruisessa nytyssä, jossa on hopealankaa, silkkilangat sekä kahdet pikkupihdit. Aurinko ja kuu korvaavat kellot, lamput ja kalenterit. Kartat korvaa noidan vaisto. Nenä näyttää suunnan.

Erityistä huomiota ovat nauttineet puukenkäni! Niissä varpaat taatusti pysyvät aamukasteessakin kuivina! Puukengät ovat kestävä ja pestävä, ja ennen kaikkea, ne eivät haise! Myös makuupussi säilyy puhtaana ja raikkaana kurakeilläkin kun tarpeille mentäessä yöaikaan voi sujauttaa jalkaan kuivat ja hygieeniset puukengät.

On yksi asia, jota ilman en pärjää. Se on korvallinen puolentoista litran kannu. Sillä hoituvat kaikki ruokailut, keräilyt, pyykit, vartalopesut sekä vessapaperin korvaavat alapesut intialaisittain. Samalla kannulla huuhton jalkani ennen nukkumaan menoa.

Näillä kampeilla taittui näppärästi mm. vaellus (866 km) Pyreneiden vuoriston halki.

Arvaapa mitä syntyy, kun hyppää maailmankartan reunalta eikä ole raameja, mihin palata.

Tositarina peilailee villin ja veikeän kulkurisielun kosmista liitoa ja tasapainottelua näkyvän ja näkymättömän välimaastossa likimain 17 vuoden ajan, vakiovarustuksenaan puukengät, lampaantalja, nahkareppu sekä ripaus huumoria ja seikkailumieltä.

”Liikkuu paljon spekulatiota siitä mistä mustalaiset ovat lähtöisin. Omasta näkövinkkelistäni kiikaroituna mustalaiset ovat lähtöisin taikalaatikosta. Suotuisissa olosuhteissa luonnon taika poksauttaa sisäiset vieterit liikkeelle ja lennättää tukka putkella harmaan tappavan arkitodellisuuden tuolle puolen.

Veikkaan, että meissä jokaisessa asuu pikkuruinen klaustrofobinen avaruusmatkailija, elämän sirkuksen tähti. Toiset vain jämähtävät narreina raameihinsa.”

